

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קא ע"א-ב
הפסדו של החוטא, ושכרו של השב בתשובה

הוא דכתיב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. מאי
כסוי חטאה. הא אוקמויה, דהוא כסוי מבני
נשא, ההוא חטאה דחב לקודשא בריך הוא,
ואודי קמי קדשא בריך הוא. אבל (ס"א כסוי חטאה) תא
חזי, כד בר נש חטי, וחב זמנא חדא, ותרינ
ותלתא, ולא אהדר ביה, הא חובוי באתגליא
אינון ומפרסמי לון לעילא, ומפרסמי לון לתתא.
וכרוזי אזלין קמיה ומכרוזי, אסתלקו מסחרניה
דפלגיא, גזיף הוא מפאריה, גזיף הוא לעילא, גזיף
הוא לתתא, ווי ליה דפגים דיוקנא דמאריה, ווי
ליה דלא חייש ליקרא דמאריה, קדשא בריך הוא
גלי חוביה לעילא, הדא הוא דכתיב, (איוב כ) יגלו
שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכד בר נש אזיל
בארקא דמאריה, ואשתדל בפולחניה, ואזדמן
ליה חטאה חד, כלא מכסין עלויה, עלאין
ותתאין, דא אקרי כסוי חטאה.

ומשום שנקרא כן, תלויה
בו סליחה, חרות החרייות.
זהו שכתוב אשרי נשוי פשע
כסוי חטאה. מה זה כסוי
חטאה? הרי פשוטה, שהוא
כסוי מבני אדם אותו חטא
שחטא לקדוש ברוך הוא
והודה לפני הקדוש ברוך
הוא. אבל (כסוי חטאה) בא ראה,
כשאדם חוטא, ומתחייב פעם
אחת ופעמים ושלש ולא
חוזר בו, הרי חטאיו הם
בגלוי, ומפרסמים אותם
למעלה, ומפרסמים אותם
למטה. והכרוזים הולכים
לפניו ומכרוזים: הסתלקו
מסביב לפלוני, גזוף הוא
מאדונו, גזוף הוא למעלה,
גזוף הוא למטה, אוי לו
שפגם את דיוקן רבונו! אוי
לו שאינו חושש על כבוד
רבונו! הקדוש ברוך הוא

מגלה חטאו למעלה. זהו שכתוב, (איוב כ) יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו. וכשאדם הולך
בדרך רבונו ומשתדל בעבודתו, והזדמן לו חטא אחד - הכל מכסים עליו, עליונים
ותחתונים, זה נקרא כסוי חטאה.

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, עַד כַּעַן לֹא מָטוּת לְעַקְרָא
דְּמַלְתָּה. וְשִׁפּוּר קָאֲמַרְתָּ. וְהָאִי דְקָאֲמְרוּ
חֲבַרְיָא שִׁפּוּר. אֲבָל אִי הָכִי, מְכֹסֶפֶה חֲטָאָה מִיבֵיעִי
לִיה, מֵהוּ כְּסוּי חֲטָאָה.

אֵלָא תִּירֵי מַלְי דְּחֲכַמְתָּא אִית בֵּיה, וְתִירוּוִייהוּ הָכִי.
חַד כְּמָה דְתַנִּינָן, דְּעוֹבְדֵין טָבִין דְּבַר נֶשׁ
עָבִיד בְּהָאִי עֲלָמָא, עָבְדִין לִיה בְּהָהוּא עֲלָמָא
לְבוּשָׁא יְקִירָא עֲלָאָה, לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ. וְכַד בַּר נֶשׁ
אַתְקִין עוֹבְדֵין טָבִין, וְגַבְרִין עָלִיה עוֹבְדֵין בִּישׁוּן,
וְאַשְׁגַּח בֵּיה קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְעוֹבְדוֹי בִּישׁוּן
סְגִיאִין, וְאִיהוּ רָשָׁע, דְּאַשְׁתַּכַּח חֲטָאָה קַמִּי מְאִרְיָה,
וְתוּהָא עַל אֵינּוֹן טָבָאן דְּעַבְדַּבּ בְּקַדְמִיתָא, הָא
אַתְאָבִיד הוּא מְכַלָּא, מֵהָאִי עֲלָמָא, וּמַעְלָמָא
דְּאַתִּי. מַה עָבִיד קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא מְאִינּוֹן טָבָאן
דְּעַבְדֵי הָאִי חֲטָאָה בְּקַדְמִיתָא.

אֵלָא קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא, אַף עַל גַּב דְּהָהוּא רָשָׁע
חֲטָאָה אַתְאָבִיד. אֵינּוֹן טָבָאן וּזְכִיין לֹא
אַתְאָבִידוּ. אִית צְדִיק דְּאָזִיל בְּאַרְחוּי דְּמַלְכָּא
עֲלָאָה, וְאַתְקִין לְבוּשׁוֹי מֵעוֹבְדוֹי, וְעַד לֹא אֲשָׁלִים
לְבוּשׁוֹי, אֲסַתְלַק. קֳדָשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲשָׁלִים לִיה,
מְאִינּוֹן עוֹבְדֵין דְּעַבְדַּבּ (ס"א דְּאָבִיד) הָאִי רָשָׁע חֲטָאָה,

בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיזוֹן וּמִתְקִין לְבוּשׁוֹ מִמַּעֲשָׂיו, וְטָרַם שֶׁהַשְּׁלִים
אֶת לְבוּשׁוֹ הַסֶּתֶלֶק - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁלִים לוֹ מֵאוֹתָם הַמַּעֲשָׂים שֶׁעָשָׂה (שַׁבְּד) הַרְשָׁע

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, עַד
עַכְשָׁו לֹא הִגַּעְתָּ לְעַקְרָא
הַדְּבָר, וַיִּפֶּה אָמַרְתָּ. וְזֵהוּ
שֶׁאֲמְרוּ הַחֲבַרִים - יִפֶּה.
אֲבָל אִם כֵּן, מְכֹסֶפֶה חֲטָאָה
הָיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מֵהוּ כְּסוּי
חֲטָאָה?

אֵלָא שְׁנֵי דְבָרֵי חֲכָמָה יֵשׁ
בוֹ, וְשְׁנֵיהֶם כֶּן. אַחַד, כְּמוֹ
שֶׁשְׁנֵינּוּ, שֶׁמַּעֲשָׂים טוֹבִים
שֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
עוֹשִׂים לוֹ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
לְבוּשׁ נְכַבֵּד עֲלִיּוֹן לְהִתְלַבֵּשׁ
בָּהֶם. וְכִשְׁאֲדָם מִתְקִין מַעֲשָׂים
טוֹבִים, וְגוֹבְרִים עָלָיו מַעֲשָׂים
רָעִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשַׁגֵּיחַ בוֹ, וּמַעֲשָׂיו הַרְעִים
רַבִּים, וְהוּא רָשָׁע, שֶׁנִּמְצָא
חוּטָא לְפָנָי אֲדוֹנּוֹ, וְתוּהָא עַל
אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה
בְּרֵאשׁוֹנָה, הִרִי נְאָבֵד הוּא מִן
הַכֹּל, מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וּמֵהָעוֹלָם
הַבָּא. מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מֵאוֹתָן טוֹבוֹת
שֶׁעָשָׂה הַחוּטָא הַזֶּה
בְּרֵאשׁוֹנָה?

אֵלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַף
עַל גַּב שֶׁאוֹתוֹ רָשָׁע חוּטָא
נְאָבֵד, אוֹתָן טוֹבוֹת וּזְכִיּוֹת

לֹא נְאָבְדוֹת. יֵשׁ צְדִיק שֶׁהוֹלֵךְ

וְאֲשֵׁלִים לְבוֹשׁוּי, לְאַתְתַּקְנָא בְּהוּ בְּהֵהוּא עֲלֵמָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (איוב כו) יְכִין וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. הֵהוּא
 חֲטָאָה אֲתַקִּין, וְצַדִּיק אֲתַחֲפִי מִמָּה דְאִיהוּ תַקִּין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב כְּסוּי חֲטָאָה, (כְּסוּי הוּא מִדָּא דְחֲטָאָה
 אֲתַחֲפִי מִחֲטָאָה) וְעַל דָּא לֹא כְּתִיב מְכוּפָה, אֲלֵא כְּסוּי.

וְחֹד, דְּאֲתַחֲפִי הֵהוּא חֲטָאָה דְּהֵאִי זַכָּאָה, בְּאִינוּן
 דְּאֶקְרוּן מְצוּלוֹת יָם, דְּהֵא מָאן דְּנָפִיל
 בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא אֲשַׁתְּכַח לְעֵלְמִין בְּגִין דְּמִיּוּן חֲפִין
 עֲלִיָּהּ. (מָאן מְצוּלוֹת יָם) כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (מִיכָה ז)
 וְתִשְׁלִיךְ (דף ק"א ע"ב) בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מָאן
 מְצוּלוֹת יָם. אֲלֵא רֹזָא יְקוּרָא הוּא, וְהֵא (אֲוִקְמוּדָה רַבִּי
 שְׁמֵעוֹן אָמַר) אֲוִקְמִיָּה רַבִּי שְׁמֵעוֹן

הַחוּטָא הַזֶּה, וּמְשָׁלִים אֶת
 לְבוֹשָׁיו שְׁיִתְתַּקֵּן בְּהֵם בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שם כו) יְכִין
 וְצַדִּיק יִלְבַּשׁ. אוֹתוֹ חוּטָא
 הַתַּקִּין, וְהַצַּדִּיק מִתְכַּפֶּה מִמָּה
 שֶׁהוּא הַתַּקִּין. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 כְּסוּי חֲטָאָה, (הַכְּסוּי הוּא מִזֶּה הַחֲטָאָה,
 מִתְכַּפֶּה מִהַחֲטָאָה) וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב
 מְכֻפָּה, אֲלֵא כְּסוּי.

וְאַחַד, שֶׁהַתְּכַפָּה אוֹתוֹ
 הַחֲטָא שֶׁל הַצַּדִּיק הַזֶּה
 בְּאוֹתָם שְׁנַקְרָאִים מְצוּלוֹת
 יָם, שֶׁהָרִי מִי שְׁנוּפֵל
 בְּמְצוּלוֹת יָם, לֹא נִמְצָא
 לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁהַיָּם
 מְכַסִּים עֲלֵיהֶם, (מֵהוּ הַמְצוּלוֹת יָם?)
 כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (מִיכָה ז) וְתִשְׁלִיךְ

בְּמְצוּלוֹת יָם כָּל חֲטָאָתָם. מִי הֵם מְצוּלוֹת יָם? אֲלֵא סוּד נִכְבַּד הוּא, וְהָרִי (בְּאַרְהֵ רַבִּי שְׁמֵעוֹן אָמַר) בְּאֵר
 אוֹתוֹ רַבִּי שְׁמֵעוֹן

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמוּד 399)
 כ) 'לְמַעַן בְּגִימְטְרִיא קִצ' – 'לְמַעַן, אִם תִּרְצֶה לְקַרֵּב אֶת הַנְּאֻלָּה, אִז תְּהִיָּה 'תּוֹרַת הַשֵּׁם' דְּהֵינּוּ
 סְתְרֵי תּוֹרַת 'בְּפִי'ד', אִז יִהְיֶה 'לְמַעַן'–'קִצ'
 בְּפִרְשַׁת בֵּא בְּפִסּוּק "לְמַעַן תְּהִיָּה תּוֹרַת ד' בְּפִיךָ", וּדְרִשַׁת חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה בְּזֶה יְדוּעַ. וְהַנְּרָאָה
 לְעֵנִיּוֹת דַּעֲתֵי בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא, עַל פִּי מַה דְּאִיתָא בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ, מִבִּיאִים בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים, בְּדָא
 יַפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, דְּבִזְמַן שְׁיִתְגַּלֶּה לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, יִהְיֶה הַנְּאֻלָּה.
 וְהֵנָּה כְּתִיב (תְּהִלִּים א) כִּי אִם בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חֲפָצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, דְּהֵינּוּ תּוֹרַתוֹ מִקְרִי
 לְמוֹד הַנְּגַלָּה. וְתוֹרַת הַשֵּׁם מִקְרִי סוּדוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּגוֹן לְמוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה,
 וּלְפִי זֶה אֲתִי שְׁפִיר דְּהֵנָּה בְּנַחַל קְדוּמִים כְּתִב: דְּתַבַּת 'לְמַעַן' בְּגִימְטְרִיא 'קִצ', וְזֶה שְׁאֵמַר הַכְּתוּב:
 'לְמַעַן, דְּהֵינּוּ כְּלוּמַר אִם תִּרְצֶה לְקַרֵּב אֶת הַנְּאֻלָּה, אִז תְּהִיָּה 'תּוֹרַת הַשֵּׁם' דְּהֵינּוּ סְתְרֵי תּוֹרַת 'בְּפִי'ד',
 אִז יִהְיֶה 'לְמַעַן'–'קִצ', כֵּן נִרְאָה לִי בְּדֶרֶךְ רִמּוֹ לְעֵנִיּוֹת דַּעֲתֵי בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא.
 (תַּנּוּבוֹת שְׂדֵי תַנּוּנָא חֶלֶק שְׁלִישִׁי יְרוּשָׁלַיִם תְּשִׁל"ד – הַרְבַּ בְּרוּךְ צְבִי מוֹשְׁקוֹבִין)